

РЕШЕНИЕ

№ 3867

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 07.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3165** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е на основание постъпила жалба от Я. Ц., с която е оспорил мълчалив отказ на СОС да се произнесе по депозирано от него искане за достъп до обществена информация с вх. №СОА20-ЕВ01-157/12.02.2020 г. Твърденията са: исканата информация е с общественозначим интерес, тъй като искането е подадено за информация по бъдещо разходване на общински средства в значителни размери, относно модернизацията на съоръженията на [фирма]; заявлението отговаряло на законовите изисквания и се дължи достъп до обществена информация, по причина, че това било конституционно уредено; в заявлението е посочен начина на предоставяне на обществена информация, а след като СОС не е уведомил изрично жалбоподателя, по заявлението му от 12.02.2020 има мълчалив отказ. Претендира се отмяна на оспорения мълчалив отказ и присъждане на направените по делото разноски.

Ответник по оспорването, чрез процесуален представител оспорва допустимостта на жалбата. От ответника е изискано и представено заверено копие на административната преписка. Изразено е становище, че заявлението е изпратено по компетентност съгласно чл.32 от ЗДОИ, поради което счита, че за оспорвания е отпаднал правния интерес от оспорване на мълчалив отказ.

Съдът, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация по

електронен начин на 12.02.2020 чрез контактен център на СО. На 27.02.2020 г. е подал уведомление до СОС, че тъй като е изтекъл срока за предоставяне на обществена информация, ще търси правата си в съда. Същия ден е депозирана жалба срещу мълчалив отказ от страна на ответника за предоставяне на информация по заявлението от 12.02.2020 г. След комплектоване на административната преписка е установено, че макар и след срока за произнасяне, но в срока за обжалване от страна на ответника са предприети действия исканата от жалбоподателя да бъде предоставена от единствения орган, който може да я създаде и съхрани [фирма]. По административната преписка е приложено писмо №СОА20-ЕВ01-157/1/07.03.2020 г., издадено от директор дирекция „секретариат“, като орган, оправомощен по ЗДОИ, с което заявлението на жалбоподателя е изпратено на [фирма]. В пояснение, във връзка с указания на съда, жалбоподателят не отрича да е получил писмо от [фирма], но тъй като нямало нищо конкретно по търсената от него информация, намира отговорите за несъотнесими към заявленията по ЗДОИ.

В контекста на последното, жалбоподателят твърди наличие на правен интерес, не е получил дължим в конкретиката на заявлението от 12.02.2020 г. отговор. Това, че трето лице му е предоставяло отговори по подавани заявления във връзка с дейността на топлофикационното дружество без да се сочи същината на търсената информация, е основание да се иска отмяна на мълчалив отказ от страна на ответника. Жалбоподателят не отрича да е получавал отговори от [фирма], но и трите писма от това дружество били еднотипни и не може да се свърже с конкретно заявление, подавано до СОС.

В случая мълчалив отказ не е възникнал. Мълчаливият отказ представлява фикция на закона за наличие на акт при задължения на органа да издаде такъв и при негово бездействие в тази насока. Разпоредбата на чл.58, ал.1 АПК установява презумпцията, че непроизнасянето в срок се счита за мълчалив отказ за издаване на акт. Този мълчалив отказ, като отказ е индивидуален административен акт. Мълчаливият отказ подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, като следва да се има предвид, че не всяко бездействие на администрацията е мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 АПК. Мълчалив отказ е налице, само тогава, когато административния орган е нормативно овластен да действа, респ. да се произнесе, а той не стори това в законоустановения срок.

В случая съдът приема, че не е формиран мълчалив отказ на СОС макар да не се е произнесъл в законоустановения 14-дневен срок, изтекъл на 26.02.2020 г. по подаденото на 12.02.2020 г. от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация, доколкото същият не е бил компетентен да предостави исканата информация. Макар и извън срока по чл.32, ал.1 ЗДОИ и след подаване на жалбата, същият е препратил заявлението по компетентност, съобразно със съдържанието на информацията, която се търси.

Съгласно чл.32, ал.1 ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението, той препраща съответно заявлението, като уведомява за това заявителя.

В случая сезиран със заявлението е СОС, като на 07.03.2020 г. същият е препратил заявлението на Изпълнителния директор на [фирма] по компетентност. Предвид това съдът приема, че към датата на депозиране на жалбата до съда - 27.02.2020 г., обжалван акт - мълчалив отказ, не съществува. Това е така, тъй като сезираният със заявлението орган не е нормативно овластен да се произнесе по него, при което

мълчалив отказ не се формира. Той го е препратил по реда на чл. 32 ал.1 от ЗДОИ на друг, компетентен според него орган. С този акт на изпращане, който не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, за първоначално сезирания орган е отпаднало задължението да се произнесе по заявлението, а мълчалив отказ се формира тогава когато сезираният орган е компетентен и има задължение да се произнесе. Съгласно чл.40, ал.1 ЗДОИ пред съда подлежат на обжалване решенията за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до информация /вкл. мълчаливи/. Следователно жалбата е неоснователна, тъй като СОС, като субект по чл. 3 от ЗДОИ не създава и не съхранява информация от характера на търсената по заявлението на жалбоподателя, а е изпълнил законово задължение да препрати заявлението по компетентност.

Ответникът е изпълнил задължението си по чл.32, ал.1 ЗДОИ да препрати заявлението за достъп до органа, задължен да предостави исканата информация и е уведомил за това заявителите. Именно бланкетния отказ, на длъжностно лице от [фирма], изпратен до жалбоподателя по всичките му заявления е следвало да бъде оспорен от него, което не е сторено. Следва да се отбележи обаче, че за жалбоподателят остава открит пътят да сезира с редовно искане компетентния орган и да получи търсената информация.

Писмото, с което заявлението се препраща на [фирма], представлява служебна информация по смисъла на чл.11 от ЗДОИ, тъй като то е по повод дейността на СОС и неговата администрация. При изрично уведомяване на жалбоподателя от страна на СОС, чрез директор на дирекция „Секретариат на СОС“, че заявлението изпратено по реда на чл.32 от ЗДОИ, за него съществува защитен от закона интерес да търси и да получи информация относно изпълнението на разпоредбата на чл.32 от ЗДОИ, единствено от органа на който е изпратено заявлението.

Доколкото в случая съдът прие, че към датата на подаване на жалбата мълчалив отказ не е бил налице, въпреки че ответникът не е предоставил исканата информация, тъй като същият не разполага с такава, то се стига до извода, че правният спор не е предизвикан от ответника, поради което не следва да понася направените от оспорващия разноски, доказателства за каквито се съдържат в делото. По повод изложеното, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на Я. Д. Ц. срещу мълчалив отказ от СОС, чрез директор дирекция „Секретариат на СОС“ по заявление СОА20-ЕВ01-157/12.02.2020 г.

Решението е окончателно.

Съдия